

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΓΟΗ

Εν Ελλάδι, αρ. 10' — εν τη εβδομαδίῃ αρ. 16.
Ἡ συνδρομή εἶναι προπληρωσιμὴ ἰσχυρῶς ἢ ἀπὸ ἑκατομηνίαν εἰς δύο ἰσὰς δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΓΟΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, Βουλῆς, 28, ὑπὸ τῷ Παναγιωτοῦ τῆς Νέας Ἀγορᾶς.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 17 *Tourlou* 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἀπὸ τοῦ 1821-1880 ὑπὸ Ν. Ι. Σπανδωνῆ. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἱστορημονικά, καλλιτεχνικά. — Ἡμερολόγιον. — Ἐβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. — Αἰνίγματα. — Ἐρωτήσεις μυθολογικά καὶ ἱστορικά. — Ἑλληλογράφια. — Πίναξ.

ΦΥΛΑΦΥ: Τίνες ἦλθον κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Σ. Γ. Παναγιωτοπούλου. — Νεοελληνικά (Δ. Φουζέλης) ὑπὸ Σπυρ. Δι-Βιάζη. — Ὁ βοήθος τοῦ ἱατροῦ. — Φιλέλληνας. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστόρημα). — Ὁ Κουζουλός (ἑρητικά παροιμίαι) ὑπὸ Ἰωάννου Μ. Δαμβέρη.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ἀπὸ τοῦ 1821-1880.

Μοναδικόν, τῷ ὄντι, ἐν τῇ τῶν γλωσσῶν ἱστορίᾳ, παρέχει παράδειγμα ἡ Ἑλληνική, μόνω παύτῃ, ἐν ᾗ πᾶσαι αἱ ἀρχαῖοί ὄτεροι ἢ αἱ σύγχρονοι τῇ ἀναπτύξει αὐτῆς ἀπενεκρῶθησαν ἢ συμμιγείσασιν μετ' ἄλλων ὀλίγα αὐτῶν ἴχνη διετήρησαν, μόνη γλώσσα ζῶσα καὶ λαλουμένη, ὑποστάσα μὲν πολλὰς μεταβολὰς καὶ τὸ πρότερον αὐτῆς κάλλος ἀπολέσασα, ἀλλὰ μὴ συμφρῆθῆσα μετὰ ξένων στοιχείων καὶ διατηρήσασα τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τὸν ἰδιαίοντα αὐτῇ χαρακτήρα. Δι' ὃ καὶ οὐχὶ ἀτυχῶς δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ ῥέυμα ἐκεῖνο, πρὸς ὃ δ κ. Παπαρηγόπουλος, προσωραῖσε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ ὑπερδιέρχεται διὰ τοῦ ὠκεανοῦ ἀναγκαζόμενον μὲν νὰ λοξοδρομῇ καὶ νὰ συγκόπηται ἔστιν ὅτι τὴν πορείαν, ἀλλ' ἐκεῖ πρὸς τὰ πρόσω βαῖνον ἀμιγῆς καὶ παρθένον ἀπὸ τῶν περὶ μεγάλων στοιχείων.

Ὁ ἐγκύπτων εἰς τὴν μελέτην, τῆς διὰ χιλιάδων ἐτῶν μετρομένης ταύτης ἱστορίας, εὐρίσκει ἐν αὐτῇ τὴν εἰκόνα τῆς βαθμιαίας ἀναπτύξεως τῆς ἀρίστης τῶν γλωσσῶν καὶ τῆς εἰς τὴν τελειότητα ἀνωψώσεως αὐτῆς εἴτα παρίσταται περιλυτός εἰς τὴν βαθμιαίαν καταπτώσιν καὶ ἐκπτώχυσιν, καὶ εἰς τὴν ἀκ νέου ἀσθενῶς ὑποδηλουμένην τάσιν πρὸς ἀνώψωσιν. Καθ' ὅλας αὐτὰς τὰς μακροχρόνιους περιόδους ἀνευρίσκει κοσάυτα νέα στοιχεία πρὸς μελέτην, εὐρίσκειται πρὸ τῆς καὶ αὐτῆς μαθηματι-

1. Τὴν ἰσομένην διατριβὴν μέρος ἀποτελοῦσαν τοῦ προλόγου τοῦ ὑπὸ τὸν ἀνω τίτλον ἀνεκδοτοῦ συγγράμματος τοῦ συνεγγάτου ἡμῶν κ. Ν. Σπανδωνῆ εὐχαριστικῶς καταχωρίζομεν, διὰ τὰς περιέργους πληροφορίας, αἱ περὶ τῆς συγχομένου ἡμῶν φιλολογίας περιέχει. Σ. τ. Δ.

κῆς ἐξελίξεως τῶν καθολικῶν τῆς διαμορφώσεως τῶν γλωσσῶν νόμων, βλέπει ἐφαρμοζομένην καὶ ἐπὶ τῶν γλωσσῶν τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς κατισχύσεως τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ὠραίου ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου καὶ πτωχοῦ καὶ ἀσχήμου, παρίσταται μάρτυς ἐκπληκτος τοῦ περιέργου ἀγῶνος, ὃν συγκροτεῖ ἡ Ἑλληνικὴ γλώσσα πρὸς νέαν ἡθὴν, νέας ἐξεις, νέον κόσμον. Θαυμάσεται πρὸ τῆς θαυμαστῆς αὐτῆς γονιμότητος εἰς τὴν παραγωγὴν νέων τύπων, νέων λέξεων. Εἶτα δακρύων καὶ γελῶν σύναμα ἀκούει τοὺς ὠραίους τῆς γλώσσας φθόγγους ἐκτραχυνόμενους ἐν στόμασι βαρβάρων, βλέπει τὰς λέξεις μεταλασσούσας σημεσίαν καὶ μνηυνομένης καὶ στρεβλουμένης, διατηρούσας ὁμῶς πάντοτε τὸν ἀρχαῖον αὐτῶν τύπον καὶ προδιούσας τὸ πρότερον αὐτῶν κάλλος.

Τοιαύτης οὐσίας τῆς μακρᾶς διὰ τῶν αἰῶνων σταδιοδρομίας τῆς γλώσσῆς ἡμῶν, πᾶσα περιόδος τῆς ἱστορίας αὐτῆς, εἶναι ἐπίσης ἀξία μελέτης. Ὡς τοιαύτη δὲ καὶ ὡς μία τῶν περιεργότερων δέον νὰ θεωρηθῇ, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς παρὰ τῶν Τούρκων ἀλώσεως τῆς (Κων)λεως μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν μακρὰ καὶ σκοτεινὴ περίοδος. Ταύτην τὸ κατ' ἀρχαίαν ἐπεχειρήσαμεν νὰ μελετήσωμεν, καὶ πρὸς ἀτομικὴν ἡμῶν χρῆσιν συνετάξαμεν βιβλιογραφικὰς τινὰς σημειώσεις, ἐνεκεν τῆς παντελοῦς καταλόγου πλήρους καὶ ἀκριβοῦς ἐλλείψεως. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἱ σημειώσεις αὐταὶ τοσοῦτον ὄγκον ἤρξαντο ἀποκτῶσαι, ὥστε ἐπῆλθεν ἡμῖν ἡ ἰδέα, ὅτι ἂν κατεβάλομεν πλείονα κόπον θὰ ἠδυνάμεθα ἴσως νὰ τὰς προσφέρωμεν καὶ εἰς τὴν χρῆσιν παντός εἰς τὰς μελέτας ταύτας ἐγκύπτουτος. Τοιαύτη ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔργου ἡμῶν οὐ τὸ δεύτερον μόνον μέρος ἦτοι τὸν Κατάλογον τῶν ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1880 ἐκδοθέντων πρωτοτύπων ἢ ἐν μεταφράσει παρ' ἡμῖν βιβλίων φέρομεν σήμερον εἰς φῶς.

Ἡ περίοδος αὕτη, ἐν ᾗ συνεχιζεται ὁ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἀρξάμενος δεινὸς ἀγῶν περὶ τοῦ τίς θὰ κατισχύσῃ, ἡ ἀρχαία δηλονότι ἢ ἡ δημοδὴς γλώσσα, καὶ καθ' ἡν ὁ σοφὸς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καθηγητῆς κ. Κόντος τοσοῦτον θαυμάσιος ὑπερ τῆς ἀνακαθάρσεως τῆς γλώσσας ἐργάζεται, καὶ τοῖς μέχρις ὑπερβαλῆς γόνιμος, οὐδεμίαν παρουσιάζει πρωτοτυπίαν. Οἱ κατ' αὐτὴν γράψαντες μᾶλλον ἐφρόντισαν νὰ μεταγάωσι τὴν ξένην σοφίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ παραθέσωσι τοῖς συμπολίταις αὐτῶν τὰς ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐρευνᾶς τῶν ἀλλοδαπῶν σοφῶν ἢ αὐτοὶ παραγαγόντες τι πρωτότυπον νὰ δημιουργήσωσι τι νέον. Ὁφείλομεν νὰ τὸ εἰπωμεν ἀπροκαλύπτως καὶ νὰ μὴ ἀπάταμεθα, ὡς ἀγαπῶμεν συνήθως νὰ τὸ πράττωμεν, ἢ συνδρομῇ, ἢν παρέσχομεν κατὰ τὴν περὶ ὁδὸν ταύτην εἰς τὴν καθόλου ἐπιστήμην εἶναι ἐλαχίστη, ἀνεπαίσθητος. Οὐδὲν νέον ἀνεκαλύψαμεν, οὐδὲν παλαιὸν κακῶς ἔχον ἐδιορθώσαμεν, ἐβαδίσσαμεν πολλακίς τυφλῶς καὶ ἀσυνειδήτως ἐπὶ τῶν ἴχνων τῶν σοφῶν τῆς Ἑσπερίας, ἐνῶ δὲ πολλακίς ἀπετύχαμεν ὁσάκις ἠθελήσαμεν νὰ παραγάωμεν νέον τι, συχνότατα ἰδιοποιήθημεν ξένους κόπους καὶ ξένην εὐφύειαν! Γινώσκόμεν, ὅτι ταῦτα γράφοντες θὰ δυσάρεστῶσιν πολλοὺς, πλὴν φιλέταιρα δι' ἡμᾶς τοῦ Πλάτωνος, εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἄλλως τε τὸ τοιοῦτον εἶναι ἰσὺς φυσικὸν εἰς ἔθνος ἀρτίπαγες καὶ νέον, ὑποχρεωθὲν ἐντὸς ἐξηκονταετίας νὰ προεργασίῃ εἰς τὸν πολιτισμὸν τῶν ἀλλομένων. Τὸ μόνον δυσάρεστον εἶναι, ὅτι ἂν καλῶς τὰ πράγματα μελετήσωμεν, θέλομεν ἴδειν ὅτι δὲν ἐπράξαμεν, πᾶν ἢ, τὴν ἠδυνάμεθα νὰ πράξωμεν. Ἡ ἑλλειψὶς ἀνδρῶν πρῶτικῶν, ἢ φυσικῆ ἐκείνη τάσις τοῦ Ἑλληνος τοῦ νῦν ὑποχωρεῖ ἐνώπιον οὐδενοῦ ἐγκυρήματος, δὸς δὲ καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ ἔθνους ἀμάθεια, πάντα ταῦτα συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ παραχθῶσι παρὰ νέων ἀπειρῶν καὶ ἐντελῶς ἀστοχειῶτων τὰ πλείστα περὶ τοῦ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐκδοθέντων βιβλίων. Ναι, ἡ σύγχρονος ἡμῶν φιλολογία παρουσιάζει τοῦτο τὸ περιέργον φαινόμενον, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν συγγραφέων τῆς ὑπῆρξαν ἀγένειοι νεανίαι. Πλὴν ἡ δὲ τοῦτο, δέον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι φύσει ὀλίγον ἀγαπῶμεν νὰ ἀναγινώσκωμεν, ἂν δὲ τυχόν, καὶ τοῦτο συμβαίνει συχνότατα, γινώσκόμεν ξένην τινὰ γλώσσαν, διδομένη εἰς τὴν μελέτην τῆς φιλολογίας τῆς περιφρονούντες τὴν ἡμετέραν. Ὡστε, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὁ συγγραφεὺς παρ' ἡμῶν, ἀπευθύνεται εἰς στενοτάτον ἀναγνώστων κύκλον. Ἐπομένως μὴ δυνάμενος ἀπὸ τῆς συγγραφικῆς τῶν ἐργασίας νὰ ἀποζήσῃ δὲν φροντίζει νὰ ἀποκτήσῃ τὰ ἀπαραίτητα στοιχεία τοῦ καλοῦ συγγραφῆως. Ὁ ἀνθρώπος τῶν γραμμάτων, ὁ homme de lettres, ὡς λέγουσιν οἱ Γάλλοι εἶναι παντελῶς σκεδὸν παρ' ἡμῶν ἀγνωστός. Ταῦτα γράφοντες δὲν ἐννοοῦμεν, ὅτι οὐδὲν παρηγαγόμεν καλόν, ἢ παρατηρηθεῖσα μάλιστα ἀπὸ τινος ραπηρια τάσις, τοῦ νὰ μελετῶμεν μικρὰ θέματα, ἀναπτύσσοντες αὐτὰ ἐν μονογράμματι, εἶναι ἀνώτερα πάντως ἐπαίνου, διότι ἀπὸ μικρῶν οὕτως ἐρχόμενοι θὰ δυναθῶμεν νὰ δημιουργήσω-

1. Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου θέλομεν δημοσιεῖσαι πρὸς ἐσχῶς σειρὰν ἑρῶν ἐνταῦθα.

μέν τι μέγα. Ο δὲ ξένος, ὅστις θέλει ζητήσει τι πρωτότυπον καὶ νέον ἐν τῇ φιλολογίᾳ ἡμῶν ἐν ταύταις ταῖς μονογραφίαις δέον νὰ τὴν ἀναζητήσῃ!

Τοῦ στενοῦ χώρου μὴ ἐπιτρέποντος ἡμῖν νὰ ἐκταθῶμεν πλείστορον, ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν. Ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, τὸ ἔργον ἡμῶν εἶναι κατάλογος πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1880 ἐκδοθέντων ἢ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ τῇ δούλῃ Ἑλλάδι ἢ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παρ' Ἑλλήνων βιβλίων, εἴτε πρωτοτύπως εἴτε καὶ ἐν μεταφράσει.

Κατὰ τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα—εἶναι ἀκριβὲς δέκα ἐτη—καθ' ὃ ἐργάσθημεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν λόγῳ καταλόγου, οὐδὲν παρελείψαμεν, ὅπως εὐσυνειδήτως ἐκπληρώσωμεν τὸ ἔργον, ὅπερ ἀπερισκεπτικῶς ἴσως καὶ μὴ προσβλέποντες εἰς τὰς ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις ἀνελάβομεν. Ὅ,τι ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατὸν ἐν Ἀθήναις καὶ Κων)πόλει νὰ πράξωμεν, ὅπως συλλέξωμεν τὰς ἐπιγραφὰς βιβλίων, τὰ λέγομεν μετὰ θάρρους, τὸ ἐπράξαμεν. Δημοσίας καὶ ἰδιοτεκνίας βιβλιοθήκας, βιβλιοπωλεῖα καὶ παλαισιωλεῖα ἐπεσκεπθῆμεν ἅπαντα. Ἡμέρας ὅλας διετρίψαμεν ἐντὸς τῶν βρωμερῶν ὑπογειῶν παλατιῶν ἐμῶν τινῶν καὶ δημοσίου τινὸς βιβλιοθήκης, ὅπως βεβαιωθῶμεν ἂν ἢ ἀέκδοσις συγγράμματός τινος ἐκδοθέντος τὸ δεύτερον ἐν Ἀθήναις ἐγένετο πρῶτον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. Ἀφοῦ ἐξηγήθησαν τὰς βιβλιοθήκας ἐλάβομεν ὑπερβαρῶς τὸν χρονογράφου καταλόγου τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν φίλου κ. Παύλου Λάμπρου, ὅστις ἐκ τῶν πρώτων ἐνεθάρρυνεν ἡμᾶς παντὶ σθένει εἰς τὸ ἔργον καὶ τὴν πολυτίμον αὐτοῦ συνδρομὴν μᾶς παρέσχε, τὸν Κατάλογον τοῦ Βρετοῦ, τὰ βιβλιογραφικὰ δελτία τὰ ὑπὸ τῶν καταστημ. Α. Κορομηλά ἐκδοθέντα, τοὺς ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Κορομηλά συνταχθέντας δύο Καταλόγους εἰς τὰς Παγκοσμίους ἐκθέσεις τοῦ 1873 καὶ 1878, πάντας τοὺς βιβλιοπωλικούς καταλόγους, καὶ τὰς ἐκθέσεις τῶν κατὰ καιροὺς ἐφόρων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Πλὴν θεωροῦντες ἀνεπαρκῆ τὰ βοηθήματα ταῦτα προσεφύγομεν εἰς τὰς ἐκδοθείσας βιογραφίας τῶν ἐπὶ παιδείᾳ διαπρεφάντων καὶ ἐκδοθέντων τὰ συγγράμματά των, ἐφυλλολογήσαμεν πάσας, τὰς ἐν ταῖς δημοσίαις βιβλιοθήκαις εὐρισκομένας ἐφημερίδας παρατηροῦντες μὴ τι συγγραμμὰ ἢ καὶ μονογραφία ἀγνωστος ἡμῖν ἀναγγέλλεται ἢ ἐπικρίνεται ἐν αὐταῖς. Τοιαῦτα πράξαντες, δικαιούμεθα νομίζομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἂν ὁ κατάλογος ἡμῶν δὲν εἶναι πλήρης, δὲν εἶναι ἰδικόν μας τὸ σφάλμα. Πολλάκις ἀντιγράφοντες τὸν τίτλον βιβλίου τινὸς

προσεκδοπόμεν εἰς δεινὸν σκόπελον, ὃ τίτλος ἦτο τοσοῦτον ἀσαφὴς ἢ περιέργος, ὥστε ἀνάγκη ἦν νὰ διατρέξωμεν τὸν πρόλογον, πολλάκις δὲ μέρος τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ, ἵνα δυνήθωμεν νὰ τὸ κατατάξωμεν, τὸ τοιοῦτον δὲ δὲν εἶναι ὑπερβολή, ἐπὶ δέκα συγγραμμάτων τῶν πέντε εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐνοήσητε τὸ περιεχόμενον ἐκ μόνου τοῦ τίτλου. Πολλά βιβλία διὰ λόγους διαφόρους φέρουσιν τόπον ἐκδόσεως τὰς Ἀθήνας, ἐνῶ πρᾶγματι ἐξεδόθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τὰ νάπαλιν. Πόθεν νὰ λάβῃ τις τὰς περὶ τούτου πληροφορίας; Ἐπειδὴ τέλος πολλά καὶ καλὰ διατριβαὶ ἐγκατεσπάρησαν ἐν περιοδικοῖς καὶ ἐφημερίαις μὴ ἀναδημοσιευθεῖσαι εἰς ἴδια τεύχη, καὶ ἵνα οὕτω τελειότερον καταστήσωμεν τὸ ἔργον ἡμῶν, προσθεσάμεν ἐν παραρτήματι κατάλογον πλῆρη τῶν ἀρθρῶν καὶ διατριβῶν τῶν ἐν πάσι τοῖς Ἑλληνικοῖς περιοδικοῖς καὶ ἐφημερίαις δημοσιευθεῖσιν καὶ σχετιζομένων πρὸς τὰ ἐν τῷ Κατάλογῳ ἀναγραφόμενα ἔργα. Ἐν γένει ἐπράξαμεν, ὅ,τι ἦτο δυνατόν, δι' ὃ καὶ δὲν ἔχομεν τὴν ἀπαίτησιν, ὅτι τὸ ἔργον ἡμῶν εἶναι ἐντελὸς πλῆρες. Τοιοῦτον ὅμως ὅποιον εἶναι τὸ θεωροῦμεν χρήσιμον, καὶ ὡς τοιοῦτον τὸ προσφέρομεν εἰς τοὺς περὶ τὰ συγγράμματα ἡμῶν γράμματα ἐνδιατρίβοντες, εὐχόμενοι, ἵνα ἄλλοι, ἡμῶν ἰκανώτεροι, τελειοποιήσωσιν αὐτό!

N. I. ΣΥΝΑΔΩΝΗΣ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Καταπλείεις ἐπὶ τέλους «Ναύαρχε Μιχαήλ» καὶ ἦτο δὲ πλέον καιρὰς. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι συνεινήσας τὸν ἀνὰ τὰ παρὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τὰς νήσους δούλον ἑλληνικὸν πλῆθος μόνον, ὑπὲρ οὗ τοσοῦτον ἢ μῆτηρ Ἑλλάς μερμυξ, ἀλλ' ἦτο καιρὸς καὶ νὰ ἐπανεέλθῃ. Πρὸς τὴν τάχα ἢ τοσοῦτον παραταθείσα ναυτικὴ αὐτῆ ἐπίδειξις; ὅπως δεῖξωμεν ὅτι εἰμεθα ναυτικὸν ἔθνος; ἀλλὰ τοῦτο εἶναι πασίγνωστον οὐχὶ ἐκ τῶν νεωτέρων κατὰ θάλασσαν θριαμβῶν μας, ἀλλ' ἐκ τῶν κατορθωμάτων τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας, ἣτις τοσοῦτον ἤμαζεν ἄλλοτε φεῦ!, ἐκ τῆς φήμης τῶν ἐπιδείξεων καὶ δραστηρίων θαλασσιῶν μας, οἵτινες μὲ ἓνα καρδιὰ ἀτρόμητον διασχίζουσι τὰ πελάγη. Ἐπανελθε ταχέως «Ναύαρχε» πρὶν ἀρχίσωσιν αἱ εὐρωπαϊκαὶ εἰρωνεῖαι νὰ μᾶς πλῆττωσι. Στόλοι δολοκλήροι, πάσης ἐθνικότητος, ταξιδεύουσιν, ὡς καὶ αὐτῆς τῆς Τουρκίας ὑπὸ τὸν Χόδερτ ἢ ἄλλον τινὰ πασᾶν, καὶ ἀμφιβάλλομεν ἂν ὁ τύπος ποιεῖται κἂν μνείαν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν τόσῳ δόκιμοι γυμνάζονται εἰς τὰ πελάγη, —καὶ οὐχὶ εἰς τὰ παράλια—καὶ οὐτε ἀναφέρεται τι περὶ τούτου καὶ ἡμεῖς τόσον θόρυβον δι' ἐν καρδιῶν φέρων — τίς τὸ

1. Ὅρα ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι χρονολογικὸν πίνακα τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1880. Ἐν τίτλῳ τοῦ συγγράμματος δὲ τῆς μίσης χρονολογικῆς πίναξ δεικνύον τὴν κατ' ἔτος πρόσδον τῶν γραμμάτων.

ἀρνεῖται—ἐνδοξον ὄνομα, ἐπιδείξιους ναύτας, πλήρεις μέλλοντος νέου καὶ διακεκρμένους ἀξιοματικῶς;

Ἐπανελθε «Μιχαήλ» ὅπως διὰ τοῦ ἐπὶ τῇ θέσσει ἐνθουσιασμοῦ ἀλημονήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ κοινωνικὰ ἡμῶν πάθη... Καθότι θρησκευτικῶς ἐμφύλιος πόλεμος διεξάγεται μεταξύ τοῦ κ. Μακράκη καὶ τῶν πρῶην μαθητῶν του, οἵτινες ἐκμυζήσαντες τὸν χυμὸν πλῆττουσι διὰ τοῦ φλοιοῦ τὸν διδάσκαλον ἀλλὰ καὶ οὗτος οὐτε τὸ σέβας αὐτῶν δέχεται ἀλλὰ γράφει «καθὼς ὁ Θεὸς ἀπέριψε καὶ οὐ προσεδέξατο τοῦ ἀσεβοῦς Καὶν τὴν θυσίαν, οὕτω καὶ ὁ διδάσκαλος τῆς ἀληθείας Α. Μακράκης ἀπόρριπτεῖ καὶ οὐ προσδέχεται τὸ σέβας, ὅπερ πρὸς αὐτὸν ἐκφράζουσιν οἱ ἀσεβήσαντες εἰς τὴν ἀληθειαν πρῶην αὐτοῦ μαθηταί». Εὐτυχῶς ὅμως παρ' ἡμῖν αἱ θρησκευτικαὶ ἐριδες εἶναι ἐντελὸς ἀκίνδυνοι: ὁ κληρὸς ἡμῶν ἀναμένων ἐναγωνίως τὰ περὶ μισθοδοσίας του κυφοροῦμενα, — ἄτινα ἂν δὲν τὸν βελτιώσωσιν ἀφεύκτως ἢ τῇ πολλὰ πλάσιον — ἐρησυχάζει ὡς ὁ στρακιδερμονεπὶ τῆς τρώιδος ἑλληνικοῦ θωρηκτοῦ, οὗτε εἶναι τόσον ἀπλοῦς νὰ διασχίῃ τὰς ἐρήμους, ὡς οἱ κακόδοξοι δυτικοί, ὅπως κηρύξῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς ἀγρίους λαούς, περιπίπτων τὸ κάτω κάτω καὶ εἰς τὰς χεῖρας Μαχθῆ τινος: ἂν τοῦ ἔλθῃ κάπου κάπου κανεὶς δόκιμος τῆς καππικῆς ἐκκλησίας τὸν κάμνη διάκονον, ἢ κανεὶς Ἀχμέτ Μουσταφᾶς τὸν κάμνη Χαράλαμπον Σταθερόν, δέεται ὅμως καὶ περὶ μὴ ἐνοκλήσεως τῆς χολέρας, — ἢν διὰ τὴν πρὸς τὴν δорὰν ἡμῶν πατροπαράδοτον λατρείαν δὲν θ' ἀφήσωμεν νὰ ἔλθῃ—καὶ ὑπὲρ τῆς ἰσότητος τοῦ ἐνὸς σκέλους τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡμῶν, δεινῶς παθόντος ἐσχάτως, ἴσως ἐνεκα τῆς κακῆς τῶν ὁδῶν καταστάσεως. Ἄλλ' ἐνῶ μέρος τῆς κοινωνίας ἡμῶν παρακολουθεῖ τὰς θρησκευτικὰς ταύτας ἐριδας καὶ ἀσχολείας, ἄλλοι καταγίνονται ἀνὰ πτωχεύσει τοὺς πλουσίους πλουτίζοντες ἑτέρους, ἄλλοι νὰ ἐξευτελιώσιν τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν καὶ ἄλλοι τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα. Ἐμπορικοὶ οἴκοι καταρρέουσιν, ἑταιρῖαι ἐκλείπουσιν, ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, αἱ ἐπιπέσασιν ὑφίστανται τὴν ἰουδαϊκὴν τιμῆσιν τῆς σεβασμίας προσώπιδος ἐθνικῆς Τραπεζῆς, πολὺ ἄργα δὲ ἔρχεται ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης τὸ ἀγγέλιμα περὶ ἰδρύσεως ἑταιρίας λαθρεμπορῶν τοῦ καπνοῦ μετὰ κεφαλαίου 4,000 τουρκ. λιρῶν, καθιδρύματος ὅπερ πολλὰ καὶ ἀσφαλῆ κέρδη ἠδύνατο νὰ ἀποφέρῃ.

Ἄλλ' ἡ κατάστασις αὐτὴ θὰ παρέλθῃ, ὡς ἐλπίζομεν, ταχέως: οἱ κατηγορούμενοι θὰ ἀθωωθῶσιν ἢ θ' ἀπαλλαγῶσι διὰ χάριτος, οἱ ἐμπορικοὶ οἴκοι καὶ αἱ ἑταιρῖαι θ' ἀνακύψουσιν, ἢ πιστὸς θὰ ἐπανεέλθῃ, καὶ μία μόνη ἐθνικὴ ἀπόλεια θέλει μείνει ἀνεπανόρθωτος, ἡ ἀπόλεια τοῦ ἐν Ἀγᾷ εἰρηνοδίκου, ὅστις διὰ νυκτὸς ἀπελθὼν ἐγένετο ἀφικτος καὶ ὑποτίθεται ὅτι ἐπαθεν αἰφνιδίαν τῶν φρενῶν του διατάραξιν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Εἰς τὰ τόσα ζητήματα, ἄτινα ἀνγκυκῶσι τὴν κοινωσίαν ἡμῶν, προσετέθη καὶ ἕτερον ἦττον μὲν σπουδαῖον φαινόμενον, πλὴν δεικνύον τὴν θαυμαστὴν ἀκηδίαν, ἣτις πάντα τὰ παρ' ἡμῖν διέπει. Ὁ κ. Σχλίεμαν λαβὼν τὴν κανονικὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀδειαν μετέβη εἰς Τίρυνθα καὶ ἀνεκάψε τὸν κατὰ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς χάρον. Καὶ ἕως ἐδῶ μὲν τὸ πρᾶγμα βαίνει καλῶς, πλὴν εἰς τὴν ἐρώτησιν: τί εὖρε; ἄρχεται τὸ ζήτημα. Αὐτὸς μὲν δι' ἐπιστολῶν του διακηρύσσει, ὅτι τὰ παρ' αὐτοῦ εὐρεθέντα ἔχουσι μεγάλην ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν, ἴσων ἴσως πρὸς τὴν τῶν Μυκηναίων, οἱ δὲ παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογῶντες ὑποστηρίζουσι τὸ ἐναντίον. Αἱ ἐφημερίδες διηρέθησαν, ἡμεῖς δ' εὐρισκόμεθα ἐν ἀγνοίᾳ, διότι ὅπως ὀλίποτε ἐνδιαφερόμεθα νὰ γινώσκωμεν τί εὐρίσκειται ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ἐν τῷ μεταξύ δ' ὑποχρεωμένη νὰ λαλήσῃ, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία, σιγᾷ. Διατί; τὸ ἀγνοοῦμεν, φαίνεται ὅμως εἰς ἡμᾶς, διότι προτιμᾷ αὐτὴ τὰς τοιαύτας εἰδήσεις νὰ μανθάνωμεν ἐκ τῶν ξένων ἐφημερίδων. Νομίζομεν, καὶ ταῦτα γράφοντες ἀντιπροσωπεύομεν πάντας τοὺς παρακολουθούντας πᾶς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν κίνησιν, ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ δέον νὰ παύσῃ, ὡς προδίδουσα οὐ μόνον ἀκηδίαν, ἀλλὰ καὶ ἀσύγγνωστον περιφρόνησιν πρὸς τὸ κοινόν. Αἱ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρίαν ἐκθέσεις δέον νὰ δημοσιεύωνται ἐγκαίρως, ἂν ὄχι δολοκλήροι ἐν περιλήψει τοῦλάχιστον. Ἐλπίζομεν, ὅτι τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν ταύτας θέλει ὑποστηρίξει καὶ ὁ λοιπὸς τύπος, ἀποβλέπων ἂν οὐχὶ εἰς ἄλλο, τοῦλάχιστον εἰς τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἔχει πρὸς τοὺς ἀναγνώστας του. Προτιμότερον εἶνε νὰ μὴ καταχωρίζωμεν καμμίαν ἀρχαιολογικὴν εἰδήσιν ἢ νὰ κινδυνεύωμεν, ἔλλειψι ἐπιστήμων ἀνακοινώσεων, νὰ περιπίπτωμεν εἰς ἀνακριθείας.

Μία τῶν σπουδαιότερων ἑλλειψῶν τῆς παρ' ἡμῖν ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως εἶνε καὶ ἡ παντελής ἑλλειψις διδακτικῶν βιβλίων, οἱ παρ' ἡμῖν καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν τῆς Νομικῆς ἐξαιρουμένων, κατορθοῦσι νὰ διέρχωνται τριακονταεὶς τὴν τεσσαράκοντα ἐτη τῆς ζωῆς των ἔχοντες, ὡς κείμενον τὰ χειρόγραφα τετραδιά των καὶ ὑποβαλλόμενοι εἰς τὸ φοβερόν, ἐτι δὲ φοβερώτερον διὰ τὰς ἀκρατάς των βίαςαν τῆς ὑπαγορεύσεως. Πᾶς, ὅστις ἐσπούδασεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, γινώσκει ὅποια σημασία εἶνε τοιαύτη ἑλλειψις. Δι' ὃ καὶ εἰδάμεν παρ' ἡμῖν τὸ ἀρκούντως ἀστερον θέαμα τῆς παρὰ φοιτητῶν ἐκδόσεως ἐπιστημονικῶν βιβλίων, ἄτινα χρησιμεύουσιν, ὡς διδακτικὰ βιβλία διὰ τοὺς λοιπούς συναδέλφους των. Ἀγνοοῦμεν ἂν νόμος ὑπάρχῃ ὑποχρεῶν τοὺς καθηγητάς νὰ ἐκδίδωσι συγγράμματα, νομίζομεν ὅμως ὅτι ὄφειλον τὸ πρᾶττωσιν. Ἄν ἐπὶ τέλους δὲν θεωροῦσιν ἑαυτοὺς ἰκανοὺς νὰ πα-

ραγάσῃ τι πρωτότυπον, ἃς μεταφράσῃ καὶ ἃς διασκευάσῃ τοῦλάχιστον συγγραμμά τι κατὰλληλῶν πρὸς τὴν διδασκαλίαν των. Τὰς ἀνωτέρω σκέψεις ἐποίησαμεν ἰδόντες κομψὸν τόμον, ἐκ τῶν τυπογραφειῶν τοῦ Κορομηλά ἐξεληθόντα. Εἶναι τὸ γενικόν μέρος τοῦ Ἐγχειριδίου χειρουργικῆς, τοῦ ἀπόμακρῶν ἐτῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδάξαντος τὴν τοπογραφικὴν καὶ χειρουργικὴν ἀνατομίαν κ. Παύλου Ἰωάννου. Μὴ ὄντες εἰδικοί δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν περὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ βιβλίου, κρίνοντες ὅμως ἐκ τῆς περὶ τοῦ συγγραφέως κοινῆς γνώμης δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι εἶναι ἀντάξιον αὐτοῦ. Ὅπως δὲ ἔτυχε, ὁ εὐτυχῆς φοιτητῆς τῆς ἰατρικῆς δὲν θὰ εἶναι πλέον ὑποχρεωμένος νὰ ζωγραφίῃ ἐπὶ τῶν τετραδίων του σκελετοὺς ἀνθρώπων.

Ἐν τῷ δελτίῳ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος λόγον ποιούμενοι περὶ τῆς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Mario Foscarini κρυπτομένης ἑλληνίδος καλλιτέχνιδος ὑπεσχέθημεν νὰ μάθωμεν τὸ γνήσιον αὐτῆς ὄνομα καὶ τὸ ἀναγγεῖλωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας. Τοῦτο πράττοντες σήμερον παρακαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ τὸ κρατήσωσι μυστικόν. Ἡ κ. Mario Foscarini εἶναι ἡ ἀδελφὴ τοῦ διαπρεποῦς παρ' ἡμῖν καθηγητοῦ τοῦ Γαλλικοῦ δικαίου κ. Δαμασκηνῶ καὶ τοῦ τῆς ἐν Παρισίοις ἰατρικῆς σχολῆς. Ἄμα, ἡ Ἐβδομάς, ὡς σκοπεῖται, ἀρξήται τῆς δωρεᾶν παροχῆς εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς μουσικῶν τεμαχίων, ἐκ τῶν πρώτων θέλει δημοσιεύσει τὸ Φίλημα.

Τίς ἐκ τῶν ἐπισκεψάμενων τὸν τελευταῖον χειμῶνα τὴν ἐκθεσιν τῶν ἔργων τοῦ πρώτου ἴσως τῶν παρ' ἡμῖν γλυπτῶν τοῦ κ. Βρούτου, δὲν παρετήρησε καὶ δὲν ἐθαύμασε, τὰς ὡραίας εἰκόνας τῶν ἐν Ῥώμῃ ἀδελφῶν κ. Βαρούχα ἰδίως τὴν τοῦ Ἀριστείδου τὴν παριστάνουσαν ἀνεψιὸν Καρδινάλιου παρουσιαζόντα εἰς αὐτὸν τὴν σύζυγόν του. Πάντες οἱ εἰδότες ἠδυνήθησαν νὰ θαυμάσωσι καὶ τὴν δύναμιν τοῦ χρωσθῆρος καὶ τὴν περὶ τὰ χρώματα ἐπιτηδεύματα τοῦ νέου ζωγράφου καὶ μέγα νὰ προφειθῶσιν αὐτῷ μέλλον. Εὐτυχῶς ἡ γνώμη αὐτὴ δὲν ὑπῆρξε μόνον τῶν συμπολιτῶν τοῦ κ. Βαρούχα, ἰδοὺ τί περὶ αὐτοῦ γράφει ἔγκριτον ἀγγλικὸν φύλλον ἐν Ῥώμῃ ἐκδιδόμενον καὶ ἀντιπροσωπεύον τὰς ἰδέας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ διαμενόντων Ἀγγλῶν, ὁ «Ἰταλικὸς Χρόνος». «Ὁ Ἀριστείδης Βαρούχας, νέος ζωγράφος, ὅστις, ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματός του εἰκάζεται, εἶναι Ἑλληὴν, ἐτελείωσε πρὸ ὀλίγου τὴν εἰκόνα τοῦ γνωστοῦ τραπέζιτου κ. Φλαμίνη καὶ τὴν τῆς οἰκογενείας του. Καίτοι νεώτατος εἰσέτι ὁ καλλιτέχνης οὗτος, ἔγραψε πολλὰς εἰκόνας, ἃς εὐκόλως θ' ἀπέδιδε τις εἰς ζωγράφον ἀνωτέρας φήμης μεταξύ τῶν εἰκόνων τούτων ἀναφέρομεν τὴν τοῦ Ἑλλήνου ἐν Ῥώμῃ πρεσβευτοῦ καὶ τὴν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἀγ. Σαλθατόρου, αἵτινες λίαν εὐνοικῶς ἐκρίθησαν ἐν Ἰταλίᾳ. Τὰ ἐξ μέρη τῆς οἰκογενείας Φλαμίνη, τὰ ἐν τῇ εἰκόνι παριστάμενα, εἶναι ἅπαντα λίαν ἐπιτυχημένα (πᾶς τις δύναται νὰ ἴδῃ αὐτὴν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ ζωγράφου Via del Poz-

zello, 105). Ὁ δ' ἁρμονικὸς χρωματισμὸς καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ τῶν προσώπων διάθεσις προδίδουσιν, ὅτι ὁ καλλιτέχνης εἶναι κύριος τοῦ χρωσθῆρος του. Ἐπομένως θερμῶς παρακινούμενος τοὺς ἀναγνώστας μας, δραττόμενοι τῆς πρώτης εὐκαιρίας νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ ἐργαστήριον τοῦ νέου καλλιτέχνη, ὅστις δεικνύει, ὅτι βαδίζει ἐπὶ τὰ ἔγνη τοῦ πατρός του Γεωργίου Βαρούχα».

Πᾶν σχόλιον εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἀρκεῖ εἰδικῶς εἰνε περιττόν δραττόμεθα μόνον τῆς εὐκαιρίας ταύτης ὅπως προσφέρωμεν τὰ θερμὰ ἡμῶν εὐχαριστήρια εἰς τὸν πολυτίμον τῆς «Ἐβδομάδος» φίλον κ. Βαρούχαν, στρατ. ἐπιφραμακοποιόν, θεῖον τοῦ συμπολίτου ἡμῶν καλλιτέχνη.

Ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ τῆς «Ἐβδομάδος» δημοσιεύομεν χαριεστατον διηγημάτων τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ βοηθὸς τοῦ ἱατροῦ». Τὸ διηγημάτιον τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἐν φυλλαδίῳ, εἰς οὗ τὴν σύνταξιν συνέτρεξαν οἱ καλλίτεροι κάλαμοι καὶ οἱ ἰσχυρότεροι χρωσθῆρες τῶν Παρισίων συγγραφέων καὶ ζωγράφων. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἐπ' εὐκαιρίας τῆς ἑορτῆς, ἣν ὁ Παρισίνος τύπος διωργάνωσεν ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν κλητῆρων, οἵτινες ἀπέθανον ἐν τῇ ἐνασχέσει τοῦ καθήκοντος. Ὅποιον ὑψηλὸν θέαμα ἔθνους γινώσκοντες τοσοῦτον καλῶς νὰ ἀνταμείβῃ τοὺς ἐκπελοῦντας τὸ καθῆκόν των!

Δύο βιβλία γράφοντα παρ' Ἑλλήνων ἐλάβομεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὸ ἐν ἐπιγράφεται Μνημεῖον ἀγιολογικὰ νῦν πρῶτον ἐκδιδόμενα ὑπὸ τοῦ ἱεροδιδάκτου Θ. Ἰωάννου, Δρ. τῆς Φιλολογίας, περιέχει δ' ἀνεκδότους βίους ἁγίων. Ἀσμένως βλέπομεν ἀνασκαλευόμενον καὶ εἰς φῶς φερόμενον τὸν ἐν χειρογράφοις ἀποκειμένον πλοῦτον τῶν πατέρων ἡμῶν, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ μεσαιῶνος, νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἡ ἐργασία αὐτὴ δέον νὰ γίνηται μετὰ πλείονος περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐκδομένων προσοχῆς. Ὅπόταν χειρόγραφόν τι ἔχει ἱστορικὴν τινα ἢ γραμματικὴν ἀξίαν δέον νὰ φέρηται ἀμείως εἰς φῶς, ἀλλ' ὅποταν, καὶ νομίζομεν, ὅτι τοῦτο συμβαίνει εἰς τὴν παρούσαν ἐκδοσιν, τὸ χειρόγραφον δὲν περιέχει τὰς ἀρετὰς ταύτας, καλὸν εἶναι, νὰ ἀναβαληται ἡ ἐκδοσίς του. Ὅπως δὲ ποτε, ὃ κ. Θ. Ἰωάννου εἶναι λίαν ἀξίεπαινος διὰ τὴν ἐπιστημονικῶς γενομένην ἐκδοσιν ταύτην, προτάξας προλεγόμενα καὶ πανομοιότυπα τῆς γραφῆς τοῦ κειμένου καὶ ἐπιτάξας λεξικολόγιον τῶν ἐν τῷ κειμένῳ ἀπαντωσῶν λέξεων.

Τὸ δ' ἕτερον τῶν βιβλίων, εἶναι ἱστορία τῶν συγγρόνων ἑλληνικῶν γραμμάτων, γερμανιστὶ γραφεῖσα, παρὰ τοῦ ἐν Βερολίῳ πρεσβεῶς ἡμῶν κ. Ἀλ. Ραγκαβῆ. Ἐλλείψει χώρου θέλομεν πραγματευθῆ περὶ αὐτῆς τὴν προσοχῆν ἑβδομάδα. Τὸ αὐτὸ θέλομεν πράξει περὶ πραγματείας τινὸς ἐπὶ ἀνεκδότου ῥωμανικοῦ ἔργου ὑπὸ τῶν τίτλων D' una cansò popular Ru-

manas, ην ο συγγραφεύς αὐτῆς καὶ φίλος τῆς «Εβδομάδος» κ. Bertran y Bros ἀπέστειλεν ἡμῖν ἐκ Βαρκελώνης.

N. I. Σ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΟΥΝΙΟΥ 17. Ἰσαύρου μαρτύρος καὶ τῶν αὐτῶ καὶ Μανουήλ, Σεβὲλ καὶ Ἰσαακ τῶν μαρτύρων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ. — Ὁ μὲν Ἰσαυρος ἦν διάκονος καταγόμενος ἐξ Ἀθηνῶν, μαρτυρήσας τῷ 284, οἱ δὲ λοιποὶ ἦσαν ἐκ Περσίας ἀδελφοὶ μαρτυρησάντες τῷ 363 ἐπὶ Γουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.

Γ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΑ. Ἰουνίου 17 1822. Μάχη εἰς Ναβαρρίκον ὀλιγαριθμῶν Ἑλλήνων ὑπ' ἀρχηγὸν τὸν Δράκον κατὰ τῶν Τούρκων καὶ ἥττα τῶν τελευταίων.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἐθνομισθία τὸ βεβαίωμα τῶν πλημμελειοδικῶν τὸ παραπέμπον τοῦς τρεῖς τραπέζιτας κκ. Μ. Νεγρεπόντην, Κ. Δεκόζην Βοθρόν, Α. Μουτσόπουλαν, ὡς καὶ τοῦς συνεργοὺς μετὰ τῶν Β. Φατοῦρον καὶ Α. Κωδωνάκη. — Ἐκαθεστηθίαν ὡς ἀπάτη. — Ἡ κυβέρνησις, πληροφωρηθεῖσα ὅτι ἐνεκα τῆς καταπτώσεως τῆς ἀγορᾶς ἡ ἐβραία συναλλάγματος καθίσταται δυσχερής, ἡ δ' Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἔμπορίου, παρεχόμενον αὐτῇ τρία ἑκατομμύριον φράγκων ἐκ τῶν εἰς διάθεσιν αὐτῆς ἐν Περσείαις πιστώσεων. — Προσκληθέντες ὑπὸ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ διευθνοῦνται τῶν Τραπεζῶν Ἴονι- κῆς, Πιστωτικῆς, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βιομηχανικῆς, ἀπεφάσαν πρὸς τὸ παρὸν νὰ δέχωνται μὲν δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρω τίτλων, ἀλλ' εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς τρέχουσας αὐτῶν τιμῆς, πλην τῶν μεταχωρητῶν πιστοδρόμων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς ἃς θὰ δέχωνται μόνον εἰς τὴν ὀνομαστικὴν των ἀξίαν καὶ τῶν τῶν Λαυρίου ἃς οὐδαμῶς θὰ δέχωνται. — Ἐπιζωφίτα ἐνεκυψε καὶ ἐν τῷ δήμῳ Κερατέας τὸ ἄστυ τῶν θανάτων δέκα ἔκτων καὶ ὄνων, καθύστερον μόνον τὰ τῶν ταύτων μέχρι τοῦδὲ προσβάλλονται. — Κατὰ τὸ ἐκδοθὲν Β. διάταγμα περὶ καθάρσεως. α) Αἱ ἐκ Τουλῶν προελθούσαι υποβάλλονται εἰς ἐνδεκαήμερον πραγματικὴν καθάρσιν, λογιζομένην ἀπὸ τῆς ἐξομολογήσεως τῶν ὑπὸ τῆς ἀφαιρέσεως ἀρχῆς καὶ τελομένην ἐν τοῖς λοιμοκαθαγητηρίοις Ἀθῶν, Κερατέας δ) Αἱ προελθούσαι ἐκ Μαρσαλίας, ἀποβάλλονται εἰς πενθήμερον καθάρσιν, λογιζομένην ὡσαύτως ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως τῶν ὑπὸ τῆς ἀφαιρέσεως ἀρχῆς γ) Ἡ ἐνδεκαήμερον πραγματικὴ καθάρσιν υποβάλλονται καὶ τὰ ἐκ Τουλῶν μεταφερόμενα ἐμπορεύματα. — Ὁ μηχανικὸς κ. Τσίλλερ, ἀποβίβων ποιούμενος μελέτας ἐν τῷ ἀστικῷ λεκαγονιδίῳ, ἤδη παρουσιάσθη εἰς τὸν δήμαρχον Πειραιῶς ἐπρότεινεν αὐτῷ τὴν χορήγησιν δέκα δαδῶν ὕδατος. — Ἐντὸς τῆς εβδομάδος, υποβάλλονται τῷ ἑσπέρει εἰς Ἐθρῶπην τὰ διατάγματα τῶν στρατιωτικῶν προδιδασκῶν. — Κατεδικάσθησαν προχθὲς εἰς θάνατον δὸς τοῦ ἐνταῦθα κακοφυλακιστοῦ οἱ διὰ τὴν πέρσιν διαπραχθεῖσαν ἐνταῦθα ληστείαν μετὰ φόνον τοῦ ὀδομανοῦ ζεμπόρου Κασάν Ἀχμέτ κατήγοροί μιν Ἡλ. Δούκας καὶ Δημ. Καρζώνης ἡ Ἐμποροδόουλης. — Ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς νομαρχίας Πατρῶν τὸ ἐξ 100,000 δρ. δάνειον τοῦ δήμου τούτου ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς εἰς ἑπόμενα ἔργα χρησιμοποίησεως του. — Ἡ Πύλην ἀνέδωκεν ὡς πρὸς τὸ προετικόν τῆς Ἑλλάδος ἕξιμας, τὸ ἀπὸ τῶν ἡδὴ ἐκτελεσθέντων καθ' ἃ δὲ λέγομαι, ἔβδωθησαν κατ' αὐτὰς τὰ ἐκτελεστήρια τῶν ἐν Σερβίαις καὶ ἐν Φιλίππιδι (Καμιδί) ἡμετέρων προέτιον. — Τὰ ἐν Τουλῶν κρούσματα τῆς χολέρας ἡλαττώθησαν ἐπισποδῶς.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Νυκτοβάτη. Δὲν πρέπει νὰ παραπονισθεθε διὰ τὰ φῶχος ὅσοι ἐπακράτῃ κατὰ τῆς νύκτας τῆς παραλυσίας ἐβδομάδος. Τὶ νὰ κάμουν καὶ αὐταὶ αἱ ἀτυχεῖς νύκτες; ἦσαν τόσῳ μικραὶ, — αἱ μικροδ- τεραὶ ὅλου τοῦ ἔτους — ὥστε ἐπρεπε καὶ αὐταὶ κατὲ μέγα νὰ ἔχουν διὰ νὰ τὰς ἐνθυμώμεθα.

Ἀγγλιστῆ. Συνεπληρώθη ἀκριβῶς ἐν ἔτος ἀφ' οὗ ἐν συλλαλητηρίῳ προεδρευομένῳ ὑπὸ τοῦ διαδόχου τῆς Ἀγγλίας ἐψηφίσθη, τῇ προτάσει τοῦ Ρλάδστονως, ἡ ἔδρασις Ἀγγλικῆς σχολῆς ἐν- ταῦθα, σκοποῦσης τὴν μελέτην καὶ ἔρευναν τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, φιλολογίας καὶ τέχνης ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον. Ἐκτοτε ὅμως οὐδὲν ἐγνωρίσθη ἐνταῦθα περὶ συν- τελείσεως τοῦ ἔργου τούτου, ὅσοι ἐν τούτοις δὲν πιστεύομεν νὰ βραδύνη πέραν τοῦ προσεχῶς φθι- νωπύρου.

Πενθερῆ. Δὲν εἶνε πολλὸς καιρὸς ἀφ' οὗ ἀπε- βίωσαν ἐν Βαθ τῆς Ἀγγλίας ἰδιότροπός τις, κλη- ροδοτήσας 50 λίρων στερίλων εἰσόδημα εἰς τοὺς κωδωνοκρουσίαν τῆς πατρίδος του ὡς ἀμοιβὴν, δύο κωδωνοκρουσίαν ἃς ὤφειλον οὗτοι νὰ ἔκτε- λῶσι, τὴν μὲν πένθιμον καὶ λυπηρὰν κατὰ τὴν ἐ- πέτειον τῶν γάμων του, τὴν δὲ χαρμῶδον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του, καθ' ἣν, λέγει ἡ διαθήκη ἡλευθερώθη ὁ ἀτυχὴς ἀπὸ τῆς ἐπαχθοῦς τυραννίας τῆς προσφιλοῦς του συμβίας. Ἡ τεθλιμ- μένη χθρὰ ἐζήτησε τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης ἀλλὰ τὸ δικαστήριον ἐδωρήσε τὴν βήτραν ὡς ἔγ- κυρον καὶ ἐτελεστέαν. — Καὶ ἔπειτα; — Ἐπειτα, εἰς τὰ λέγω, πεθερὰ, γὰρ νὰ τ' ἀκούῃ ἡ νύφη.

Παρεπίδημοι. Ἐδοχῶς διελύθησαν οἱ πρῶ- τοὶ ἐκείνοι οἵτινες φόνται μόνον τὸν χειμῶνα ὡς αἰχο νίστραι. Τώρα ἀπομένοντα τὰ μόνιμα φιλεκαίδητικὰ ἐπιστημονικὰ ἢ φιλοφιλανθρωπικὰ σωματεία ὧν ἰδοὺ ὁ κατάλογος: Ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, ὁ Παρ- νασσὸς ἢ Ἐθνολογικὴ ἑταιρεία, ἢ Ἀρχαιολογικὴ, ἢ Φιλεκαίδητικὴ, ἢ Φιλολογικὴ, ἢ τῶν Φιλῶν τοῦ λαοῦ, ἢ τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς, ὁ Μουσικὸς καὶ Δραματικὸς σύλλογος, ὁ Διδασκαλικὸς, ἢ Πα- τρικὴ ἑταιρεία, ἢ Φιλοπρωτος, ἢ τῆς Ἰγνιῆς, ἢ Ἰπικῆ, ὁ Ἐθνολογικὸς Βόρειος, ὁ Δικηγορικὸς, ὁ τῶν Κυριῶν, οἱ δὲ οἱ Ἐθνικοὶ καὶ οἱ τῶν Βίσαγγε- λῶν. Σημειώσατε δὲ ὅτι τὸ μενυ- τοῦτο εἶνε πεινχρότατον ἐνεκα τῆς θερμῆς ἐποχῆς, ἥτις ἔφα- μίσει τοὺς νομαδικούς συλλόγους, καὶ τῆς κορε- σθείσης πλῆθος φιλοδοξίας τῶν νέων συλλογομανῶν, οἵτινες, ὅλοι σχεδόν, διετέλεσαν πρόεδροι. Ἐν δὲ ἡ σημειώσις αὕτη ἐγράφετο πρὸς πινταετίας θὰ καταλάμβανε μίαν δλόκληρον στήλην... τοῦ Ὀλυμπίου.

Ἀνακρίτη. Περὶ Ἀμπελιτῆδος ἔγραψεν ὁ κ. Ν. Κορέσιος πρὸς τριακονταετίας ἐν τῇ «Νέῃ Πανδῶρα».

— Πῶς σου ἐφάνη ὁ γάμος μου, Γεώργη;
— Ὁρατοῦ ἀφεντικὸ! Νὰ εἶδιν ὁ Θεὸς γὰ τὸν ξανακάμει τὸν χειμῶνα ποῦ θὰ εἶνε ἐδῶ καὶ ἡ γυναῖκά μου!

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

45.

Σὲ μίᾳ γυνίκα τοῦ μαγειρείου μὲ πετοῦνε καὶ μοναχὰ κάθε ἀγῆ μὲ ζητοῦνε, ἐν τῷ πρώτῳ γράμμα μ' ἀφαιρέσης εἰς τὸ μανδύλιόν σου θὰ μὲ θέσης.

46.

Εἶμαι αἰσθημα διπάρχον εἰς τῆς γῆς ὅλους τοὺς τόπους, καὶ εἰς ζῶα, καὶ εἰς ἀνθρώπους, ἀνδρῶν ἀρχικὰ μου κόψης, φοβερὰ τότε ἢ ὄψης.

47

Βρεῖς δωδεκάσηνον, κάθε σφήνα κι' ὄνομα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ μυθολογικαὶ καὶ ἱστορικαὶ

- 34. Τίς κατασκεύασε τὸν Δούροισον ἔκρον;
35. Τίς Ἀφροδίτῃ ἔμεινε ἀτελής;
36. Τίς ἀσφιστῆς ἤμας περὶ τὰ 500 μ. Χ. ;
37. Τίς αὐτοκράτωρ Ῥωμαῖος ἐπισκεψθεὶς τὴν κοιλίαν τῆς Τροίας ἔθυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀ- χιλλέου; ποῦ καὶ πῶς;

ΑΥΤΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

- 42. Ἡ ἀκόνη. 43. Καλλιόχη. 44. ὁ πεταῖος.
30. Αἱ Ἀρπυιαί. 31. Ἡ Λευκοθέα βίβασα τὸν κρηδεμόν της. 32. Ὁ Κλισθόνης. 33. Ὁ Βισκασ- τανός.

Πρώτοι λύται τῶν αἰνιγμάτων ἀπάντων. Ἐν Ἀ- θήναις ὁ κήρυξ, Ἀγγέλος Χαμλιέρης. Ἐν Μεγάρου δ κ. Ν.κ. Σικουάκης.

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Δὲ Β. Ζακύνθου. Ἀναμένομεν τὰ ὑποσχεθέντα. — κ. Α. Ε. Φιλιπποπόλι. Εἰδοποιούμεν καὶ αὐ- θὺς ἀποστάλη σερὰ τῷ κ. Δ. Χ. Γ. Ἐπίσης τῷ κ. Α. Κ. — κ. Κ. Κ. Τριπολί. Τὰ ἐλάδομεν καὶ οὐκ ἐδαχριστοῦμεν. — κ. Ν. Σ. Μεγάρα. Σὰς ἀποστέλ- λουμ τὸ βιβλίον καὶ τὴν ἀπόδειξιν — κ. Ἐβστ. Κ. Φλ. Κοκαρισίαν. Οὐδὲν κοινὸν μεταξὺ τῆς «Εβδο- μάδος» καὶ τοῦ «Κομιστοῦ τῶν Ἀγγελοῦν», τοῦ χρη- σιμωτάτου ἑλλῶς τε τοῦτου φύλλου γνωστοποιήσεω, οὐτὸς ἢ ἐξδοσις μεγίστην ἑλλείψω, παρ' ἡμῖν ἀνε- πλήρωτος. Ἡ ἐπιστολὴ ἐδόθη πρὸς τὴν διεύθυνσιν.

ΠΙΝΑΞ ΣΦΟΝΟΛΟΓΙΕΩΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ 1821 - 1880

Σύνολον	1821-1830	1831-1840	1841-1850	1851-1860	1861-1870	1871-1880	Σύνολον
Φιλολογία	95	22	217	69	252	91	373
Ἱστορία	95	20	55	33	82	62	154
Θεο. ἐπιστῆμ. καὶ φιλοσοφ.	15	8	30	24	57	31	84
Νομικὴ	48	31	85	28	103	26	132
Θεολογία	100	15	92	22	105	33	98
Ἱατρικὴ	7	8	20	7	28	10	32
Σύνολον κατὰ δεκαετίαν	290	104	489	133	630	253	873

ΣΗΜ. — Ὁ παρὸν πίναξ ἐγένετο προχθὲς ὅσοις καταρῆς γενῆ ἢ κατὰ δεκαετίας πρὸδος τῶν ἐλ- ληνικῶν γραμμάτων. Τὰ ἐν τῷ πίνακι τούτῳ σημειούμενα βιβλία ἐξ- ἔδοθησαν ἐν πενήκοντα καὶ πέντε πόλεσι, ὧν αἱ 27 ἐν τῇ ἑσπερίᾳ, αἱ 9 ἐν τῇ δούλῃ καὶ αἱ 20 ἐν τῇ ἐ- λευθέρᾳ Ἑλλάδι, ὑπὸ 223 τυπογραφῶν, ὧν τὰ 90 ἐν Ἀθήναις, τὰ 34 ἐν τῷ ἑσπερικῷ, τὰ 27 ἐν τῇ δούλῃ καὶ τὰ 72 ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι. Ἐκ τῶν 6311 συγγραμμάτων, τὰ 750 εἶνε ἔργα ποιητικὰ.